

Nr 268

Av herr **Johansson** i Trollhättan m. fl., om en plan över storflygfälten i Sverige.

(Lika lydande med motion nr 209 i Första kammaren)

Utvecklingen inom trafikflyget synes leda till att man kommer att anlägga ett begränsat antal storflygfält. Med hänsyn till samhällsplaneringen torde det vara lämpligt att man delar upp landet i storflygplatszoner. Men det är lika angeläget att man planerar förbindelserna till dessa storflygplatser.

Olika områden önskar få goda förbindelser med dessa storflygplatser. Särskilt betydelsefullt blir detta på grund av de behov av snabba reguljära flygförbindelser, som finns för många industrier. Inom en rad städer har man planer på att bygga flygfält av mindre storleksordning. Slår storflygplatstanken igenom, kan dessa planer inte förverkligas. De tilltänkta flygplatserna kommer endast att få en mycket begränsad trafik men kräver stora kapitalinsatser. Det ter sig irrationellt att anlägga sådana flygplatser eller planera för dem och därför lägga mark i reserv, i vissa fall t.o.m. mycket betydande markområden. I stället borde man pröva de möjligheter som finns att förbinda dessa städer och samhällen med nuvarande och tilltänkta storflygplatser. Det kan ske genom att man bygger vägar till dem, som möjliggör snabb trafik. Men problemet kan även lösas genom helikopterförbindelser eller andra flygförbindelser. I stället för att anlägga stora flygplatser kan man betjäna sig av betydligt mindre uppstignings- och landningsplatser, varigenom man vinner mark och minskar kostnaderna.

En sådan lösning förutsätter en långsiktig planering av storflygfältssystemet. Det är inte heller möjligt för varje enskild kommun att företa de tekniska utredningar som fordras för att ta ställning till frågan om lämpligaste förbindelsen till närmaste storflygfält. Staten bör svara för utredningen. Den bör göra upp en plan för storflygplatserna och samtidigt undersöka lämpligaste förbindelserna med dem. I det sistnämnda fallet får man givetvis pröva olika tekniska förutsättningar, varvid inte minst utvecklingstendenserna inom helikopterflyget bör undersökas men även olika lösningars ekonomiska konsekvenser ingående belysas.

Det är av betydelse att en sådan undersökning relativt snabbt kan genomföras. Det försiggår nämligen ett betydande planeringsarbete ute i kommunerna, och detta kommer att ytterligare utvidgas. Det uppstår betydande

svårigheter för detta planeringsarbete på grund av att man inte kan utgå från mera bestämda förutsättningar när det gäller lösandet av flygförbindelserna. Risken för felinvesteringar är stor, och över huvud rör det sig här om stora finansiella problem för både staten, kommunerna och näringslivet.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en utredning om en plan över storflygfälten i Sverige och om de lämpligaste förbindelserna mellan dessa och olika befolkningscentra.

Stockholm den 24 januari 1967

Hilding Johansson (s)

i Trollhättan

Gunnar Gustafsson (s)

Arvid Eskel (s)

Arne Blomkvist (s)
